

Det er da det mindste, man kan forlange, hvis han vil have et så betydningsfuldt job, og det glæder mig da, hvis regeringen er enig med Venstre i dét.

Til hr. Thulesen Dahl: Ja, Venstre er normalt med i det flertal, der bakker EU op, og vi går ikke imod alle mulige ting, sådan som hr. Thulesen Dahl har for vane i Europaudvalget, men derfor kan man jo alligevel godt kritisere nogle beslutninger og anbefale noget andet. Men det er rigtigt, at vi normalt bakker den positive EU-linje op.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Så bliver jeg nødt til at spørge fru Charlotte Antonsen, om det, som Venstres repræsentanter så har gjort i Europa-Parlamentet, i virkeligheden ikke er at bakke den gode EU-linje og den gode EU-sag op, men i virkeligheden at modarbejde EU. For det vil jo være konsekvensen, altså logikken i det, fru Charlotte Antonsen siger: I Parlamentet er det o.k. at sige nej til regnskabet, fordi det er noget skidt. Der er foregået nogle ting, som man ikke kan stå inde for, og så går man imod regnskabet, for det er i EU's interesse, hvad jeg mener det er. Men i Folketingets Europaudvalg skal man ikke gøre det, hvis man tjener EU's interesser. Det synes jeg er meget svært at forstå.

Og jeg har fuld respekt for fru Charlotte Antonsen, hvis hun siger, at det nok er en fejl, at det er sket igennem årene – med forskellige argumenter selvfølgelig og med nogle henstillinger om, at så skal der ske dette og hint osv., men jo uden den voldsomme konsekvens, at Kommissionen skal gå af, fordi man ikke vil give Kommissionen ansvarsfritagelse for et år – og hvis hun siger, at på et eller andet tidspunkt burde man nok have taget konsekvensen, ligesom Parlamentet nu har gjort, og meddelt, at man ikke kunne give decharge, og at man nok heller ikke burde gøre det for 1997, men det er jo ikke det, vi hører.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg blander mig lidt i denne diskussion, selv med risiko for, at diskussionen måske kommer til at foregå på et lidt mere klart grundlag, for det er ikke sikkert, at det fremmer diskussionen.

Det forholder sig sådan, at når Rådet behandler regnskabet og det er Økofinrådet, det

drejer sig om, så er det ikke bare sådan, at Rådet stempler o.k. på regnskabet; Økofin foretager en omfattende gennemgang af regnskabsmaterialet. Økofins indstilling er en stor moppedreng med masser af kritik, hvor man nøje gennemgår Revisionsrettens bemærkninger til regnskabet, og hvor Økofin i en række tilfælde tilslutter sig Revisionsrettens bemærkninger og kritik.

Denne indstilling går så videre til Europa-Parlamentet, og det er alene Europa-Parlamentet, der giver decharge. Rådet gennemgår og kritiserer, og der er sådan set tale om et omhyggeligt arbejde, som starter i Coreper og så slutter i Økofin.

Foranlediget af det, der er sket, er det da klart – og det vil også være den danske regerings opfattelse og indstilling – at der skal være endnu større omhu i fremtiden, og Rådet har også en opgave her, men den egentlige decharge gives i Parlamentet efter en indstilling, som også er kritisk, fra Økofin.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Det var jo en fin gennemgang fra ministeren, som jeg kun kan tilslutte mig. Men jeg vil også sige til hr. Thulesen Dahl, at diskussionen om regnskabet var jo også en procedurediskussion, for det var jo noget med, at man fra Ministerrådets side skulle ekspedere sagen sådan, at Parlamentet fik regnskabet, så det passede ind i dets planlægning.

Derfor er det jo lidt tarveligt delvis at referere fra et europaudvalgsmøde, som vi andre ikke kan referere fra, fordi vi overholder fortrolighedsforpligtelserne. Det er en ejendommelig facon at benytte. Det var jo nogle helt andre ting, der var baggrund for, at man så tilsluttede sig, og det var såmænd også det, regeringen argumenterede med, hvis hr. Thulesen Dahl kan huske, hvad der skete.

Men det behøver han jo ikke huske så meget af, for det, der er hr. Thulesen Dahls reelle grund, er jo, at hr. Thulesen Dahl er flintrende ligeglad med Parlamentet og kun optaget af det danske parlament. Men jeg finder faktisk, at man skal have respekt for Parlamentet, og at det er vigtigt, at Parlamentet kan gå ind og undersøge budgettet, og at det også er vigtigt at respektere Parlamentets arbejdsplan.